ANUL VIII.—No. 2306 EDIŢIA A TREIA MERCURI 6 SEPTEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLĂTESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNI .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNI .. 8 » » » 13 »

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ străin în casă
V. Alecsandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numai la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2;— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »

UN NUMER VECHIU 20 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Raţiŭ, Lucacĭ şi Coroianu liberĭ!!

FEROCII NOŞTRI STAPÎNI

Nu ştiŭ dacă vr'un statistician s'a ocupat vre-o dată ca să determine în mod aproximativ cîte fiinţi omeneşti s'aŭ născut pe suprafaţa globuluĭ de cînd omenirea trăeşte adunată în tîrgurĭ şi în sate, dar istoricii ne-aŭ arătat cam cîte fiinţi aŭ murit de foame, prin tortură, în războae. „Istoria regilor e martirologiul popoarelor," a spus un scriitor francez.

Din întunecimile veacurilor se înalţă un concert monstruos de dureroase plîngerĭ. Omenirea a trăit în mijlocul uneĭ înlănţuirĭ de patemĭ fără nume, de vărsare de sînge, de nebunie fioroasă.

In faţa acestuĭ spectacol îngrozitor mulţĭ cugetătorĭ marĭ, înţelepţĭ carĭ cunoşteaŭ faptele şi firea omenească, şi-aŭ întors faţa cu dezgust de la semeniĭ lor şi aŭ desperat de viitorul omenireĭ. Iar ceĭ carĭ îndrăzniaŭ să spere într'o lume de pace şi de iubire, aceia îşi puneaŭ visul în secolele viitoare, secole foarte îndepărtate de dînşiĭ.

Dar nicĭ într'o epocă nu s'a vărsat atîta sînge omenesc, nu s'aŭ torturat atîtea fiinţe, nu s'aŭ văzut atîtea ruine fumegînde, ca în veacul nostru.

Ultima clasă socială care trăeşte pe spinarea mulţimeĭ, burghezia, s'a arătat şi se arată cea maĭ feroce din toate.

Şi barbaria eĭ e inexplicabilă şi maĭ fără scuze de oare-ce domnia aceşteĭ clase a rezultat dintr'un compromis, dintr'o înţelegere scrisă numită constituţie, în care se prevăd clar drepturile şi datoriile tuturor.

De-o sută de ani, această clasă socială nu neglijează nicĭ un mijloc pentru a lovi, pentru a desfiinţa constituţia, pe care singură a propus'o şi a admis'o.

Din această necontenită călcare a pactuluĭ fundamental care regulează în toate ţările constituţionale raporturile dintre guverne şi cetăţeni, s'aŭ născut războaie civile, persecuţiĭ, execuţiĭ prin arme şi prin închisorĭ, toate neomeniile şi toate valurile de sînge carĭ pătează istoria veaculuĭ nostru.

Pentru a da poporuluĭ iluzia că el domneşte s'a spus că toate puterile emană de la naţiune şi că poporul e suveran. Dar veto regeluĭ, senatul ales de un corp restrîns de alegătorĭ, împărţirea cetăţenilor în categoriĭ şi în colegiĭ, în care ceĭ puţinĭ aŭ toată puterea iar ceĭ mulţĭ n'aŭ nimic, suspendarea constituţieĭ, prorogarea camerelor, loviturile de stat, baionetele şi tunurile, aŭ fost şi sînt atîtea mijloace prin carĭ guvernele reduc la zero suveranitatea poporuluĭ înlocuind'o cu bunul plac al uneĭ mîinĭ de oamenĭ.

Să ne luăm pe noĭ drept pildă. Şi în constituţia noastră stă scris că poporul e suveran, că toate puterile emană de la naţiune. Cine'ĭ naţiunea? Geografia oficială ne spune că naţiunea e compusă de maĭ bine de cincĭ milioane de locuitorĭ. De la dînşiĭ emană oare puterile din stat? Cine ar îndrăzni s'o susţie?

Sînt însă uniĭ naivĭ numiţĭ socialiştĭ şi democraţĭ, carĭ iaŭ *ad litteram* spusele constituţieĭ, şi cînd aŭ vr'o idee de pus în practică nu se adresează nicĭ guvernuluĭ şi nicĭ regeluĭ, cĭ poporuluĭ suveran. Drept aceea scriŭ ziare, broşurĭ, fac întrunirĭ publice, trimet propagandiştĭ prin oraşe şi prin sate, mă rog fac tot ce pot face nişte oamenĭ cinstiţĭ carĭ vor ca lumea să le cunoască ideile, iar dacă sînt bune, să li se admită.

Ştiţĭ ce face guvernul? Dă a înţelege că aceştĭ indivizĭ sînt primejdioşĭ ordineĭ publice şi aruncă asupră-le toată haita administrativă, civilă şi în uniformă.

L'Indépendance roumaine aplaudă şi găseşte că guvernul e prea blînd cu ceĭ carĭ cred în litera constituţieĭ. Orĭ ce măsurĭ s'ar lua în contra lor, ele nu pot fi prea extreme.

Vedeţĭ dar că procedeul sîngeros şi anarhist al burghezieĭ europene e în vigoare şi la noĭ.

L'Indépendance aţîţă pe guvern la revoltă. Ea îl roagă, îl imploră să suspende legile şi să ia armele în mînă spre a pedepsi fără milă pe aceĭ carĭ aŭ cutezanţa să creadă în constituţie, să se adreseze suveranuluĭ recunoscut de guvern, la popor.

Mîinĭ, acest suveran exploatat, adormit, escrocat, bătut, schingiuit, batjocorit să vrea să se deştepte şi să facă cel maĭ mic uz de drepturile acordate luĭ de constituţie, guvernul e gata să înăbuşe această acţiune legală a poporuluĭ în sînge.

Dar cine tae cu sabia de sabie moare. Să-şi amintească burghezia de 1789, de 1848, şi de 1846 în Galiţia. Cîte o-dată vremurile se întorc.

I. Theodorescu

SATIRA ZILEI

Inaintea oilor

In gazeta cu bilanturile falşe şi cu muşamalele în partidă dublă, marele scamator al partiduluĭ, Nădejde mîncătorul de brutăriĭ, iscăleşte erĭ un articol în care vrea să dovedească cum că, dacă Vasile Morţun s'a retras din luptă cauza sînt Mille şi Anton Bacalbaşa.

Mi'a plăcut cu deosebire fraza în care Nădejde spune:

„*Eŭ*, Gherea şi Radovicĭ am fost partizaniĭ măsurilor pacînice". Adică, de ce: „*Eŭ*, Gherea şi Radovicĭ", şi de ce nu: „Gherea, Radovicĭ şi eŭ?" Nicĭ atîta lucru n'a învăţat şeful luĭ Ionescu? Nicĭ pînă la această vîrstă n'a aflat că nu'ţĭ este permis să te numeştĭ tu cel d'întîiŭ şi că, din potrivă, trebuie să rămîĭ în coadă?

Dacă Nădejde ar fi împăratul Rusieĭ orĭ măcar *Voevodul Ţiganilor*—cu saŭ fără operetă—aş înţelege să zică: „*Eŭ*, Gherea şi Radovicĭ", dar cînd singurul săŭ titlu este că a înghiţit pe nemestecate brutăria muncitorilor, asta dovedeşte că n'are nicĭ bun simţ nicĭ *l'usage du monde*.

Parcă'l aud pe Alexandru Ionescu, cînd o citi rîndurile astea, că întreabă pe Nădejde: „Da ce mîncare o fi asta *Juzaj di monde?*"

Vax.

Presa şi guvernul

Aflăm că la inaugurarea poduluĭ peste Dunăre a fost invitată şi presa. *L'Indépendance Roumaine* spunea că a fost invitată şi presa din străinătate şi că acestor ziarişti din afară li s'aŭ pus la dispoziţiune o sută de bilete.

Toate acestea sînt foarte frumoase dar pentru ce guvernul s'a arătat meschin şi în această chestie? Pentru ce a făcut deosebirĭ între ziare şi pentru ce adversariĭ guvernuluĭ aŭ fost eliminaţĭ din lista invitaţilor?

D. ministru de lucrărĭ publice a găsit de cuviinţă să nu invite *Adevĕrul*, precum a invitat pe ceĭ-l'alţĭ confraţĭ. A voit, poate, să-şi răzbune pentru atitudinea *Adevĕruluĭ* care a fost energic faţă de rudele D-sale implicate în brenningita din Galaţĭ? In acest caz şi-a ales o proastă răzbunare căcĭ *Adevĕrul* este în stare să trimeată pe socoteala sa un redactor care să comunice cititorilor săĭ detaliele serbăreĭ.

Constatăm, însă, că în toate împrejurările guvernanţiĭ trebuie să se arate micĭ şi meschinĭ, plinĭ de patime copilăreştĭ şi veninoşĭ fără putinţă a se stăpîni.

De alt-fel respectul pe care-l datoreşte guvernul preseĭ ar fi impus D-luĭ ministru de lucrărĭ publice ca să nu facă deosebirĭ şi să nu clasifice ziarele de pe simpatiile sale personale saŭ politice. Căcĭ ce mare lucru este să refuzĭ unuĭ ziar o invitaţiune cînd lansarea invitărilor stă în mîna ta!

Maĭ ales cînd guvernul a trimis în străinătate *o sută* de invitaţinĭ era dator, dar absolut dator să nu treacă cu vederea ziarele romîneştĭ şi să nu treacă cu vederea tocmaĭ ziarele carĭ nu figurează între cele maĭ puţin răspîndite.

Inţelegem să nu fim invitaţĭ la balurile palatuluĭ unde n'avem poftă să punem piciorul, dar cum se face că *Adevĕrul* căruia i-se trimet carte la deschiderea parlamentuluĭ, la 10 Maiŭ, etc., să nu primească o cartă la inaugurarea poduluĭ peste Dunăre?

Meschinăriĭ!

Dragoş.

A se vedea la Informaţiĭ amănuntele liberăriĭ condamnaţilor din Seghedin.

?!!

Despre forturĭ şi despre planurile de mobilizare nu maĭ vorbim, ştim că ruşiĭ le cunosc maĭ bine de cît le cunosc aĭ noştri. Neglijenţa, şi poate chiar neonestitatea unora, a redus la zero valoarea apărăreĭ ţăreĭ, pentru care s'aŭ cheltuit atîtea sute de milioane.

Jugănariĭ şi iconariĭ aŭ fost maĭ deştepţĭ de cît galonaţiĭ şi monoclaţiĭ noştri. Ceĭ din urmă aŭ fost maĭ puţin în stare să păstreze un secret de care depinde existenţa ţăreĭ, de cum aŭ fost în stare ceĭ d'întîiŭ să'l afle şi să'l studieze pînă în cele maĭ micĭ amănunte. Maĭ ales cînd se ştie că ceĭ maĭ mulţĭ dintre pretinşiĭ jugănarĭ şi iconarĭ eraŭ ofiţerĭ ruşĭ din statul major...

Ne-am ocupat într'un rînd de un fapt cam curios, ca să nu zicem maĭ mult: guvernul hotărîse să dreseze un plan amănunţit despre adîncimile şi lăţimile Dunăreĭ, despre înălţimile malurilor, despre vadurĭ, în fine despre tot ceea ce e interesant de cunoscut pe această întinsă şi importantă frontieră a ţăreĭ, cea maĭ formidabilă fortificaţie naturală care există în Europa.

Am spus că unul din aceĭ însărcinaţĭ cu formarea acestuĭ plan, poartă numeĭ de Iacobsohn. Cine e acest Iacobsohn? Ce caută el printre membriĭ comisieĭ? E rudă saŭ nu cu faimosul *Iacobsohn*, de spionească memorie?

Nu ni s'a răspuns la aceste întrebărĭ şi probabil că nu ni se va răspunde nicĭ de data asta.

Se poate că acest Iacobsohn să fie un om cinstit, dar oare nu găsia guvernul în statul major al armateĭ de uscat saŭ în statul major al marineĭ oamenĭ carĭ să facă această importantă lucrare? Era nevoe numaĭ de cît de un străin?

Slavă domnuluĭ, marina noastră n'are nicĭ o treabă, probă că comandantul s'a ocupat în mod activ cu contrabanda de vin de Spania, iar două vapoare aŭ fost trimise la Kiel ca să aibă împăratul Germanieĭ de cinc-şi bate joc.

Lynx.

Rusia şi Bulgaria

O scrisoare importantă. — Recunoaşterea luĭ Ferdinand. — Intrevederea cu Ţarul. — Intervenţia Rusieĭ

(Corespondenţa particulară a *Adevĕruluĭ*)

Sofia, 3 Septembre.

O scrisoare importantă

Jurnalul «Glas Macedonski» publică următoarea foarte interesantă scrisoare. Această scrisoare are cu atît maĭ multă importanţă, că e scrisă (după informaţiunĭ sigure), de o persoană care joacă un rol mare în politica rusească.

Iată traducţiunea aceşteĭ scrisorĭ:

Odesa, 26 August 1895.

Zilele acestea a sosit aci venind direct din Petersburg, Dr. Karakanowski, o persoană cu multă influenţă în cercurile oficiale din Petersburg, şi care se ocupă mult cu chestiunea bulgară. In maĭ multe rîndurĭ D. Karakanovski s'a încercat să împace pe Rusia cu Bulgaria, dar cum în tot-d'auna guvernul bulgar n'a voit să dovedească *prin fapte că e ruso-fil*, încercările sale rămîneaŭ fără rezultat. Acum în urmă cînd cu plecarea luĭ Clement în capul uneĭ deputaţiunĭ la Petersburg, iarăşĭ Karakanovski fu întrebuinţat ca mijlocitor şi el răspunse guvernuluĭ bulgar că Rusia va primi deputaţiunea bulgară numaĭ dacă va fi compusă din persoane agreabile ruşilor, şi dacă *nu va lua parte nicĭ unul din miniştriĭ actualĭ în carĭ Rusia n'are şi nu va putea avea încredere.*

Recunoaşterea luĭ Ferdinand

Cît priveşte recunoaşterea prinţuluĭ Ferdinand, Rusia o va face *numaĭ cînd se va da o amnistie generală tuturor refugiaţilor bulgarĭ, şi cînd Bulgaria va reintra cu totul în vechia constituţie.* Stoilof promisese de a face totul; deputaţia fu primită în Rusia, dar Stoilof pînă în momentul de faţă nu s'a ţinut de făgăduială.

Intrevederea cu Ţarul

După plecarea deputaţiuneĭ bulgare din Petersburg spre Bulgaria, *D. Karakanovski avu distinsa onoare de a fi primit de către Ţarul Nicolae.* Intr'o lungă întrevedere în care Ţarul întrebă pe Karakanovski de cele ce se petrec în Bulgaria, şi cînd Karakanovski încercă a implora mila Ţaruluĭ pentru poporul bulgar, Ţarul îĭ răspunse următoarele;

«*Rusia nu poate să trateze cu actualiĭ*
«*miniştri bulgarĭ, pentru că eĭ tot-d'auna*
«*aŭ fost inamicĭ Rusieĭ, de asemenea nicĭ*
«*cu prinţul Ferdinand care nu poate fi re-*
«*cunoscut ca prinţ al Bulgarieĭ din cauză*
«*că n'a fost legal ales, fără a maĭ vorbi*
«*că nu e ortodox, ceea-ce e neapărat tre-*
«*buincios pentru Bulgaria*».

Dintre membriĭ deputaţiuneĭ numaĭ D-niĭ dr. Molof şi Todorof aŭ avut curagiul de a lucra pentru recunoaşterea prinţuluĭ, ceĭ-l'alţĭ înţelegînd că prin aceasta ar pierde încrederea guvernuluĭ rusesc, s'aŭ păzit de a o face. Mitropolitul Clement simţind terenul periculos rugă numaĭ de a se *restabili relaţiunile diplomatice cu Bulgaria chiar fără a recunoaşte pe prinţ, care promite de a deveni un adevărat rusofil.*

Intervenţia Rusieĭ

In înaltele cercurĭ diplomatice din Petersburg se asigură că, *îndată ce se va sfîrşi chestiunea armeană, guvernul rusesc va propune printr'o notă Europeĭ modul cum s'ar putea tranşa chestiunea bulgară.*

***

Această scrisoare are mare importanţă şi după cum se asigură de persoane foarte apropiate de mitropolitul Clement, ea este un aviz dat rusofililor ca să fie gata la evenimente marĭ.

Că rusofiliĭ (Zancof şi Karavelof) se pregătesc, asta e indubitabil, şi desele întîlnirĭ ale luĭ Clement cu Zancof ne-o dovedesc.

Cor.

Morală cu două fete

Dacă oameniĭ guvernuluĭ aŭ în de obşte maĭ multe mîinĭ, cu carĭ nu se astîmpără cĭ şi le bagă în toate lăzile şi în toate buzunările, ceĭ de la cîrmă nu se lasă maĭ pre jos în aceea ce priveşte monstruozitatea: eĭ aŭ o morală cu două feţe.

Timpul varsă foc şi pară asupra bietuluĭ D. Pencovicĭ şi găseşte că răŭ a făcut guvernul de nu l'a destituit, cĭ numaĭ i-a primit demisia.

Pricina aceşteĭ supărărĭ a confrateluĭ, e că D. Pencovicĭ a dat pe faţă raportul pe care l'a făcut în contra coloneluluĭ Capşa, în chestia abuzurilor de la penitenciare.

Timpul acuză formal pe D. Pencovicĭ că a mîncat picioare de găină şi'l compară cu doctoriĭ carĭ divulgă secretele clientelor lor, cu ceĭ carĭ aŭ comis indiscreţia spunînd că Filostrat e la Monte-Carlo, şi aşa maĭ de parte.

Vaĭ de mine, Domnilor! Dar cînd s'aŭ comis atîtea indiscreţiunĭ în instrucţia potlogăriilor de la Galaţĭ, n'aţĭ protestat. Din contră, aveaţĭ aerul că vă bucuraţĭ de aceste indiscreţiĭ, lăudîndu-vă că guvernul n'are nimic de ascuns. Cred chiar că aceste indiscreţiĭ, cu mult maĭ grave ca aceea a D-luĭ Pencovicĭ, eraŭ încurajate dacă nu chiar ordonate de guvern, pentru a înfunda pe ceĭ din opoziţie, arătîndu-le ce oamenĭ cinstiţĭ avem la cîrmă.

Dar să lăsăm asta. De ce vă indignaţĭ aşa de mult de divulgarea D-luĭ Pencovicĭ? Conţine ancheta D-sale probe că a fost prost condusă şi colonelul Capşa pe nedrept acuzat? Atuncĭ să vă bucuraţĭ că omul D-voastră e de două orĭ spalat: prin ordonanţa D-luĭ judecător Vlădescu şi prin neghibăcia D-luĭ Pencovicĭ. Era chiar de datoria guvernuluĭ să publice ancheta inspectoruluĭ administrativ pentru a nu fi acuzat că ordonanţa e numaĭ un act de complezenţă... electorală

Maĭ mult de cît atîta. Dacă *Timpul* nu s'ar fi găsit de partea guvernuluĭ cĭ în opoziţie, ce strigăte sălbatece de bucurie n'ar fi scos el, dacă un funcţionar integru ar fi dat de gol o mişelie a guvernuluĭ!

Această morală cu două feţe, e caracteristica politicianilor noştri: Ce-ĭ bun în opoziţie, e detestabil cînd eştĭ la guvern.

Să fim drepţĭ. Ce putea face oare D. Pencovicĭ, aşa de grav atins prin ordonanţa D-luĭ Vlădescu? Era natural că D-sa să arate lumeĭ că'ĭ nevinovat. Dacă din această desvinovăţire a eşit o ruşine maĭ mult pentru guvern, vina nu'ĭ a D-luĭ Pencovicĭ cĭ a acelora carĭ, pentru a avea *une âme damnée* la poliţia capitaleĭ, fac toate ignominiile din lume.

Acuzarea pe care o aduce *Timpul* D-luĭ Pencovicĭ nu atinge pe acesta cĭ pe guvern în prima linie, pe colonelul Capşa în a doua linie.

Şi toate acestea dacă e adevărat că D. Pencovicĭ a dat ancheta D-sale publicităţeĭ, despre ceea-ce desfidem pe *Timpul* s'o probeze.

T.

TEATRUL NATIONAL

Erĭ m'am întîlnit cu un prieten care stă la hotel Dacia. Bietul om era palid, avea aerul unuia care nu aţipise un minut. L'am întrebat ce are, bănuind vre-o indigestie, frigurĭ, tetanos, ftizie, holeră, elefantrasios, toate boalele din lume. Dar adevărata boală nu i-am putut'o ghici, căcĭ iată ce mi-a răspuns palidul meŭ prieten:

— Ce să am! N'am putut dormi de loc astă noapte. Pe la 12 am auzit nişte împuşcăturĭ şi un sgomot infernal. Am crezut că-ĭ vre-o sinucidere de senzaţie şi toată noaptea am stat de m'am gîndit la bietul nenorocit. Azĭ dimineaţă am aflat că mi-a fost insomnia de geaba; nu se omorîse nimenĭ în hotel dar în grădină se juca «Iancu Jianu», piesă în care actoriĭ apar pe scenă în cămăşĭ de noapte sub pretext că fac pe ţăraniĭ, şi ţipă «O! dumnezeul meŭ!», «îţĭ mulţumesc c'aĭ salvat pe maica mea», crezînd că vorbesc în tocmaĭ ca ţăraniĭ noştri. Iar la urmă dăĭ cu pistoalele, fapt care m'a făcut să bănuesc că se întîmplă o dramă în hotel.

Şi iată cum întîlnirea cu palidul meŭ prieten mi-a amintit că în curînd are să se deschidă stagiunea Teatruluĭ Naţional.

***

Cînd te gîndeştĭ la mulţimea care se înghesueşte prin teatrele de a şaptea mînă, la hazul pe care-l face ascultînd cu evlavie «Regina Engliterei saŭ omul din popor», «Haiduciĭ noştri», «un viţel cu şapte capete care vorbeşte şapte limbĭ», şi alte năzdrăvăniĭ, te întrebĭ,—în faţa copilărieĭ în care se află gustul publiculuĭ nostru, — la ce-a servit Teatrul Naţional şi toate sumele pe carĭ le-a păpat sub formă de subvenţiĭ?

***

E o chestie importantă, chestia Teatruluĭ Naţional. Cele cîte-va piese bune în care personagele vorbesc şi se agită ca toată lumea, în care ţăranul vorbeşte limba luĭ naivă şi plină de imaginĭ, nu-s pe gustul Direcţieĭ Teatruluĭ.

Dar aicĭ se pune întrebarea: cine-ĭ de vină, Direcţia saŭ publicul? Cînd se dă publiculuĭ o piesă luată din moravurile poporuluĭ, d-luĭ se supără şi se plictiseşte. Urechile delicate de carĭ totuşĭ atîrnă cîte treĭ patru miĭ de leĭ diamante, nu pot aprecia frumuseţile rurale saŭ moravurile de mahala.

Iar onorabiliĭ arendaşĭ şi proprietarĭ văd cu ochĭ răĭ că apar pe scenă ţăranĭ adevăraţĭ, cuprinşĭ de ignoranţă şi istoviţĭ de mizerie; eĭ ar dori ca să minţim încă publiculuĭ, aducîndu-ĭ ţăranĭ de carnaval, îmbrăcaţĭ în fireturĭ, năclăiţĭ în pomadă şi declamînd «O! dumnezeul meŭ!»

De aceea Direcţia Teatruluĭ nu îndrăzneşte să reprezinte operile de valoare ale artiştilor noştri, carĭ ne descriŭ cu colorĭ înfiorătoare moravurile moderne.

Şi cum subvenţia trebue mîncată cu orĭ-ce preţ, Direcţia sloboade dintre culise pe toţĭ marchiziĭ, pe toţĭ conţiĭ şi pe toate principesele popoarelor din occident. Aceştia, ca nişte străinĭ ce sînt, poartă nişte costume şi vorbesc o limbă care nu există nicăerĭ pe lume. Publicul îşĭ corupe gustul, actoriĭ îşĭ mănîncă talentul şi subvenţiile.

Cum să ne mirăm dacă pe scenele secundare şi terţiare (pardon de expresie) unde forţamente trebue să se arate publiculuĭ şi ceva personaje naţionale, cum să ne mirăm zic că publicul găseşte că piesele acestea sînt admirabile, şi rîde cu lacrimĭ saŭ plînge cu hohot, după împrejurărĭ.

***

Puţinele talente pe care le avem sînt desnădăjduite. Toate condeele de seamă ruginesc şi proprietariĭ se apucă de alte meseriĭ.

Să cerem Direcţieĭ o îndreptare a stăreĭ lamentabile în care vegetează Teatrul Naţional, să facem apel la sentimentele artistice ale membrilor carĭ o compun, ar fi în zadar. Orĭ-carĭ din aceştĭ membri, poate riposta:

— Maĭ aniĭ trecuţĭ am dat Napasta *luĭ Caragiale, una din cele maĭ frumoas piese care s'aŭ scris în limba romînească. Eĭ bine publicul a protestat şi un tată de familie alegător în colegiul I, a esclamat: «Numaĭ viŭ Dom'le la piese d'astea,—mi s'a speriat copilu, Dom'le!»*

La care voiŭ riposta şi eŭ:

— Foarte bine, Domnule membru, dar nu găseştĭ D-ta că e o ruşine şi-o nedreptate ca să plătiască statul din pungile tuturora mascaradele şi mascaralicurile carĭ apar pe scena Teatruluĭ Naţional?

Aştept răspuns.

Index.

Cabinetul Badeni

VIENA, 4 Septembre. — *Fremdenblatt* si *Noua Presă Liberă* anunţă că constituirea cabinetuluĭ Badeni se aşteaptă pentru ziua de 10 Octombre. Reichsrattul va fi convocat pe la 20 Octombre.

Programul conteluĭ Badeni coprinde reforma imposıtelor şi a compromisuluĭ cu Ungaria care se consideră ca o necesitate indispensabilă pentru Stat.

Cabinetul va face apel la partidele moderate şi se va opune la trebuinţă cu rigoare lucrărilor partidelor extreme şi ale radicalilor.

ECOURI DIN STRAINATATE

Perzecuţiĭ pe toată linia. — Urmăririle în contra ziarelor socialiste continuă. *Gazeta poporuluĭ* din Leipzig a fost sechestrată şi redactorul eĭ responzabil, D. Richard Illge, a fost arestat pentru ofensă în contra împăratuluĭ.

Gazeta de Slesvig-Holstein, care apare la Kiel, a fost sechestrată pentru că a publicat un articol criticînd discursul pe care l'a pronunţat împăratul la Stettin.

Sentinela poporuluĭ, din Breslau, a fost de asemenea sechestrat.

***

Accidente în Spania. — O ciocnire s'a produs între două trenurĭ, în staţia d'Alora, pe linia Malga. Sînt zece rănițĭ.

O mare vijelie a bîntuit oraşul Albaceta şi împrejurimele. Fulgerul a căzut pe o casă. Două persoane aŭ fost omorîte şi zece rănite. Maĭ multe vite aŭ fost omorîte.

***

Dispariţia unuĭ sat. — Ziarele germane spun că un sat întreg, din judeţul Metz, e condamnat să dispară. Acest sat se numeşte Nidauge, ale căruia case, în mare majoritate, aŭ fost cumpărate de un D. Curel care vrea să-şĭ mărească pădurile şi parcul de vînătoare. Cîţi-va ţăranĭ carĭ nu şi-aŭ vîndut casele, vor fi nevoiţĭ să le vîndă ca să nu rămîie singurĭ şi fără nicĭ o comunicaţie, în mijlocul pădurilor.

***

Holera în Rusia. — Din pricina epidemieĭ de holeră care bîntue în provinciile sud vestice ale imperiuluĭ, guvernul a deschis noĭ spitale speciale în maĭ multe staţiĭ de drum de fer de pe linia Odesa, maĭ ales la Pacianovka, la Kirivin, la Edolbunovo şi la Dubno.

Regimentele cele maĭ bîntuite saŭ cele maĭ ameninţate de holeră, aŭ primit ordin să se mute la Jitomir.

***

Un jurat excentric. — Un jurat din Londra, în loc să răspundă la apel, a trimis următoarea scrisoare preşedinteluĭ Curţiĭ:

„Nu cred că-ĭ de datoria mea să răspund la chemarea ce mi se face. D-voastră reprezentaţĭ regimul forţeĭ pe care e stabilită cu cruzime actuala alcătuire socială. Mă chemaţĭ să judec oamenĭ, eŭ îĭ iubesc. Liberĭ sînteţĭ să mă condamnaţĭ, să-mĭ luaţĭ baniĭ şi pîinea sub pretext de amenzĭ: dar nu vă veţĭ putea atinge de libertatea sufletuluĭ meŭ. Pentru împăcarea conştiinţeĭ mele refuz de a fi jurat.

Incendiĭ

LONDRA, 4 Septembre. — Erĭ dimineaţă un incendiŭ a izbucnit pe bordul corăbieĭ Jova care mergea de la Edimburg la Londra.

Steward-ul (restauratorul) şi şase călătorĭ femeĭ şi copiĭ aŭ ars.

ROMA, 4 Septembre. — Un incendiŭ a izbucnit la Ostie şi a atins parcul regal din Castel Porziano. Pompieriĭ lucrează ca să doboare arboriĭ şi să sape o groapă pentru a izola focul. Nu e nicĭ o victimă.

KLAGENFURD, 4 Septembre. — Un incendiŭ a izbucnit în oraşul Friesach. 60 de clădirĭ printre carĭ 3 bisericĭ, mănăstirea şi o şcoală aŭ fost distruse.

Nu e nicĭ o victimă.

Ştirĭ Mărunte

* D. locotenent guard de artilerie George Petrovicĭ a tradus, după *B. Camps*, maior francez, următoarea lucrare: *Consideraţiuni generale asupra marşuluĭ parcurilor de artilerie şi despre împrospătarea armatelor cu muniţiuni de artilerie*. Opera e tradusă cu autorizarea autoruluĭ, care, intr'o scrisoare, zice: „Vă asigur că noĭ avem cea maĭ bună opiniune despre ofiţeriĭ romînĭ, carĭ sînt asemenea de origină latină".

Ne miră însă cum acest militar meritos şi muncitor a fost eliminat din lista celor trecuţĭ pentru înaintare.

Se vede că şi în armată nu numaĭ munca recomandă la răsplată ci şi hatîrul.

* Sînt numiţĭ şi permutaţĭ D-niĭ dr. C Fîntineanu, medic la spitalul judeţian Podu-Turcului din judeţul Tecucĭ; dr. M. Georgescu, medic la spitalul din Ferbinţĭ şi dr P. Paulescu, medic la plasa Mostiştea din judeţul Ilfov.

* In vederea nouilor numirĭ şi transferărĭ ce urmează a se face în învăţămîntul primar pe ziua de 15 Septembre curent, direcţiunile şcoalelor primare şi revizoriĭ sînt invitaţĭ să nu înainteze ştatele de leafă pe luna Septembre la minister, pînă după regularea situaţieĭ personaluluĭ didactic.

Revoltă

LONDRA, 4 Septembre. — *Reuter* anunţă din Hong-Kong că o revoltă ar fi isbucnit în provincia Tokien şi că insurgenţiĭ aŭ ocupat oraşul Hengueng.

Amploiaţiĭ ar fi fugit şi ar fi lăsat districtul pe mîna revoltaţilor.

După ultimele ştirĭ nişte trupe s'ar fi trimes la faţa loculuĭ.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 2 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . .	0° 753.3
Temperatura aeruluĭ C°	20°.8
Vîntul liniştit de la W	
Starea ceruluĭ noros	
Temperatura maximă de erĭ	22°
„ minimă de astăzĭ „	5°
Temperatura la noĭ a variat între +25° şi +4°	

Timp răcoros în toată ţara, maĭ ales în Moldova de sus. In multe localităţĭ din Moldova şi Muntenia a plouat; în Oltenia n'a plouat de loc. Barometrul a crescut pretutindenĭ cu 2 milimetri în mijlociŭ, afară de Moldova de sus unde a crescut maĭ puţin.

INFORMATIUNI

Liberarea condamnaţilor din Seghedin

(Telegramă particulară)

Azĭ dimineaţă redacţiunea ziaruluĭ *Magyar Hirlap* de sub direcţia D-luĭ Horvath Gyula ne-a trimis o telegramă prin care ne anunţă, că în urma unuĭ ordin al ministruluĭ de interne D-niĭ dr. Lucaciu, dr. Raţiu şi Coroianu aŭ fost puşĭ în libertate erĭ după amiazĭ de către directorul închisoreĭ din Seghedin.

***

La eşirea din temniţă dînşiĭ aŭ declarat, că mulţumesc regeluĭ şi guvernuluĭ pentru graţiare, asigurînd că lupta pentru romînizm n'o vor continua de cît numaĭ pe căĭ legale.

***

D. dr. Lucaciu a plecat cu acceleratul de erĭ spre Bucureştĭ şi va sosi azĭ la orele 11.40.

D. Coroianu a plecat la Budapesta.

D. dr. Ioan Raţiu a plecat cu soţia sa şi cu fiicele sale Dorina şi Felicia la Abbazia.

***

Tot cu privire la liberarea condamnaţilor din Seghedin *Agenţia romînă* ne transmite în ultimul moment următoarea depeşă:

BUDAPESTA, 4 Septembre. — Toţĭ condamnaţiĭ în procesul memoranduluĭ aŭ fost amnistiaţĭ şi puşĭ în libertate azĭ.

Lucaciŭ, Raţiu şi Coroianu carĭ eraŭ închişĭ la Seghedin aŭ fost vesel surprinşĭ de punerea lor în libertate şi aŭ părăsit închisoarea lor strigînd: Trăiască regele! trăiască guvernul!

— —

Exportarea peştilor

Exploatarea în regie a bălţilor din Dobrogea a produs deja rezultate atît de excelente, în cît septămîna trecută s'a exportat în Germania o mare cantitate de peşte viŭ.

Epoca marilor exporturĭ va începe la primăvară cînd vor fi gata halele de peşte cu refrigerante din Galaţĭ şi Constanţa precum şi vagoanele refrigerante comandate în străinătate.

E speranţă ca statul să realizeze beneficiĭ de cîte-va milioane de leĭ pe an din exportul peştilor viĭ, cu atît maĭ vîrtos că în curînd se va încheia un contract cu Germania şi cu Austria privitor la exportarea peştilor viĭ.

Procesul abuzurilor de la accize se va judeca la 9 Octombre de către Curtea de Apel secţia II-a.

Demisia D-luĭ inspector Constantinescu

D. Constantinescu, inspector financiar, care a anchetat împreună cu D. Pencovicĭ abuzurile de la direcţia generală a penitenciarelor, şi-a prezintat erĭ la amiazĭ demisiunea din postul ce ocupă.

D M. Ghermani l'a rugat să maĭ rămînă cît va timp, dar D Constantinescu a răspuns că în urma comunicatuluĭ insultător apărut în „Monitorul oficial" în afacerea coloneluluĭ Capşa, D-sa nu maĭ poate sta în funcţiune de cît cel mult pînă la 1 Octombrie.

Procesul intentat de D. colonel Tell Caseĭ de depunerĭ pentru restituirea sumeĭ de 82,000 de leĭ, delapidată de locotenentul Filostrat, va veni înaintea tribunaluluĭ de Ilfov în ziua de 4 Octombre.

Atragem atenţia cititorilor asupra corespondenţeĭ de azĭ din Bulgaria; acesteia îĭ va urma mîine alta privitoare la un proces antidinastic, la care a asistat corespondentul nostru special din Sofia.

Ordonanţa contra luĭ Ressu

Corespondenţă specială a «Adevěruluĭ»

Galaţĭ 4 Septembre 1895.

După cum v'am telefonat, Ressu e dat judecăţeĭ pentru luare de mită, prin ordonanţa juduluĭ de instrucţiune, fapt prevăzut de art. 144 codul penal.

Două fapte principale se aduc în sarcina luĭ Ressu:

1) că a primit o parte din suma de 12 miĭ leĭ dată de Brenning luĭ Robescu pentru a permite iluminarea înainte de termen;

2) că a primit o parte din suma de 25 miĭ leĭ promisă spre a permite întinderea iluminatuluĭ încă cu 35 chilometri şi a primi pe ceĭ 24 chilometri făcuţĭ maĭ mult numaĭ după simpla autorizare a primaruluĭ anterior Poenaru.

Ordonanţa citează toate probele şi mărturiile şi le coordonează cu diferitele circumstanţe spre a dovedi culpabilitatea luĭ Ressu asupra acestor două puncte.

Mărturiile principale pe carĭ se bazează ordonanţa sînt: în prima linie a ingineruluĭ Companieĭ, Felix Martin, ale căruĭ mărturisirĭ n'aŭ variat atît la instrucţie cît şi la şedinţa publică; apoĭ a luĭ Brenning făcute la instrucţie cît şi în şedinţă, cum şi ale luĭ Robescu şi Alecu Pavel.

Ordonanţa e privitoare numaĭ la Ressu. Despre Poenaru nu se spune nimic, cum se auzia.

Ordonanţa conchide la darea în judecată a luĭ Ressu pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 144 codul penal, adică luare de mită în calitate de funcţionar public.

Procesul se va judeca tot la tribunal, de oare-ce Ressu; de şi funcţionar, n'avea atribuţiunĭ de auxiliar al parchetuluĭ în funcţia sa.

Procesul s'a sorocit pe ziua de 28 Septembre la secţia I a tribunaluluĭ. Va ţinea de sigur maĭ mult de o săptămînă.

Deleanu

P. S. N'am avut decît azĭ dimineaţă ordonanţa, de aceea nu v'am putut-o trimite maĭ curînd. Inceputul s'a publicat în *Liberalul* de astă-zi.

D.

MUNICH, 4 Septembre. — *Majestăţile Lor regele şi regina Romînieĭ, aŭ plecat în timpul seriĭ la Viena.*

— —

Ni se denunţă că un oare care Constantinescu însoţit de maĭ mulţĭ studenţĭ s'a prezintat alaltă-erĭ la Castelul din Cotrocenĭ şi dîndu-se drept reporter la *Adevěrul* a cerut voie să viziteze interiorul casteluluĭ.

Intendentul casteluluĭ a deschis uşile pentru pretinsul raporter al *Adevěruluĭ* şi pentru studenţĭ. Cel întăĭ, însă, s'a dedat la nişte scene ordinare măzgălind pereţiĭ şi scriind pe zidurĭ maĭ multe insanităţĭ.

Prevenim pe cititoriĭ noştri asupra acestuĭ individ, care nu poate fi de cît un pungaş de stradă, precum şi asupra tuturor acelora carĭ fără a avea o cartă de redacţie se daŭ drept redactorĭ saŭ reporterĭ la acest ziar.

Curtea de Apel secţia II-a din Galaţĭ, a amînat judecarea apeluluĭ primuluĭ procuror Lilovicĭ contra admitereĭ schimbăriĭ cauţiuneĭ luĭ Robescu din numerar în ipotecă.

Convocare.

D-niĭ membri activĭ şi auxiliarĭ aĭ Societăţeĭ Preseĭ sînt convocaţĭ pentru a doua oară în adunarea generală extraordinară pentru Miercurĭ 6 Septembre curent, orele 9 seara.

Se va ţine şedinţa cu orĭ ce număr de membri.

P. preşedinte, Vintilă C. A. Roseti.

Fluerul fermecat

Intr'o vreme trăia un împărat bogat şi puternic care avea o fată cum nu maĭ era alta maĭ frumoasă de cît ea.

Cînd ajunse fata în vîrsta de a se mărita, pristaviĭ împărăteştĭ strigară prin toate părţile că flăcăiĭ carĭ doreaŭ s'o ia de nevastă să se strîngă într'o livede mare.

Acolo, Domniţa va arunca în aer un măr de aur şi cel care va izbuti să-l prindă va fi dator să deslege treĭ probleme şi dacă le va dezlega va lua pe fata împăratuluĭ de nevastă şi chiar va moşteni scaunul împărătesc, fiind-că împăratul nu avea fecior.

In ziua hotărîtă se strînseră toţĭ flăcăiĭ. Domniţa zvîrli în aer mărul de aur, însă ceĭ dintîĭ treĭ tinerĭ făcuseră ce fusese maĭ uşor şi nicĭ unul nu încercă măcar să facă ce maĭ trebuia.

In sfîrşit Domniţa aruncă mărul pentru a patra oară în aer, şi de astă-dată îl prinse un tînăr cioban care era cel maĭ frumos bărbat dar şi cel maĭ sărac om.

Cel dintîiŭ lucru pe care trebuia să-l facă cine va prinde mărul era acesta:

Impăratul închisese o sută de iepurĭ într'un grajd; acela care va izbuti să-ĭ ducă în livedea unde se ţinea adunarea şi, după ce-ĭ va fi dus dimineaţa, va putea să-ĭ aducă seara pe toţĭ înapoĭ acasă, va dezlega problema întîia.

Cînd auzi ciobănaşul propunerea asta, el ceru o zi ca să se gîndească; şi a doua zi va răspunde dacă poate orĭ nu să facă aşa ceva.

Impăratul îngădui cererea ciobanuluĭ fiind-că o găsi foarte dreaptă.

El plecă îndată spre pădure ca să chibzuiască mijloacele cum să izbîndească.

Mergea încet şi cu capul în jos pe o cărare pe lîngă un pîrîŭ, cînd, chiar pe cărarea asta întîlni o babă scundă de stat şi cu părul alb ca neaua, dar cu ochiul încă viŭ, şi care îl întrebă din ce pricină este el întristat.

Insă tînărul cioban răspunse clătinînd din cap:

— Vaĭ! nimenĭ nu-mĭ poate veni în ajutor, şi cu toate astea ţiŭ foarte mult ca să iaŭ de nevastă pe fata împăratuluĭ.

— Nu te mîhni aşa de iute, ci maĭ bine spune-mĭ păsul tăŭ, poate să-mĭ stea mie în putinţă să te ajut... îĭ răspunse baba.

Ciobănaşul îĭ povesti îndată păsul luĭ.

— Numaĭ atîta este? eştĭ prost că te întristezĭ de giaba!... îĭ zise bătrîna.

Şi scoase din buzunar un fluer de fildeş şi i-l dete.

Fluerul acesta semăna cu toate fluerele; din pricina asta ciobanul voi s'o întrebe dacă cu fluerul acesta trebuia să fluere alt-fel de cît cu cele-l'alte, însă cînd se uită prin prejur baba se făcuse nevăzută.

Avu însă încredere în femeia asta care i se păru că este piaza bună a luĭ şi se duse a doua zi la palat şi spuse împăratuluĭ vorbele astea:

— Impărate, primesc, şi am venit să iaŭ iepuriĭ ca să-ĭ duc în livede să pască.

Impăratul se sculă de pe tron şi porunci ministruluĭ treburilor din năuntru să scoaţă iepuriĭ din grajd.

Ciobanul se puse în poartă ca să-ĭ numere; însă iepurele care eşise maĭ întîiŭ ajunsese departe cînd eşi cel din urma din grajd; aşa că nu maĭ era nicĭ un iepure lîngă dînsul cînd ajunse în livede.

Văzînd întîmplarea asa se puse jos pe iarbă foarte îngîndurat, şi fără să crează că fluerul săŭ era vrăjit. Cu toate astea voi să încerce; îl puse între buze şi suflă în el cît putu de tare.

Din fluer eşi un sunet ascuţit.

Numaĭ de cît, spre marea luĭ mirare, din dreapta, din stînga, din faţă din napoĭ, alergară toţĭ iepuriĭ şi se puseră să pască împrejurul luĭ.

Oameniĭ curţiĭ spuseră îndată împăratuluĭ ce se petrecea în livede şi cum va dezlega negreşit ciobanul problema celor o sută de iepurĭ.

Impăratul chemă pe fie-sa şi-ĭ spuse lucrul acesta.

Nu se bucurară fiind-că dacă va izbuti ciobanul şi cu cele-l'alte două încercărĭ, atuncĭ Domniţa era să fie silită să se cunune cu un ţăran prost, lucru care era umilitor pentru mîndria împărătească.

Domniţa se duse îndată în camera sa şi se îmbrăcă tiptil, apoĭ încălecă pe un cal şi se duse la cioban.

Iepuriĭ se jucaŭ prin prejurul luĭ.

— Vreĭ să-mĭ vinzĭ un iepure? îl întrebă Domniţa.

— Nu-ţĭ pot vinde nicĭ un iepure, chiar dacă mi-aĭ da tot aurul din lume, însă poţĭ să cîştigĭ un iepuraş... răspunse ciobanul.

— Ce să fac ca să-l cîştig?

Să descalecĭ, să şezĭ jos pe iarba verde şi să staĭ un sfert de ceas de vorbă cu mine.

Domniţa cam făcu mutre; însă fiind-că numaĭ cu chipul acesta putea să capete un iepure, descalică şi se puse pe iarbă lîngă ciobănel.

Peste un sfert de ceas, în care vreme ciobanul îĭ spusese fel de fel de vorbe dulcĭ, Domniţa se sculă, ceru iepurele, şi ciobanul, ţinîndu-se de făgăduială, i-l dete.

Domniţa bucuroasă că-l căpătase îl închise într'un coş atîrnat de oblîncul şeleĭ şi o porni înapoĭ spre palat.

Insă n'apucă să facă nicĭ un sfert de poştă şi ciobanul luînd fluerul între buze flueră o dată tare: cum auzi fluerul care'l chema înapoĭ, iepurele sări din coş şi fugi iar lîngă cioban.

Nu trecu mult şi în livede veni un ţăran călare pe un măgar; era împăratul care se îmbrăcase tiptil.

De samarul măgaruluĭ atîrna o desagă.

— Vreĭ să-'mĭ vinzĭ un iepure? întrebă el pe cioban.

— Iepuriĭ meĭ nu sînt de vînzare; dar dacă ţiĭ la eĭ poţĭ să'ĭ cîştigĭ! răspunse ciobanul.

— Şi ce trebue să fac ca să cîştig unul?

Ciobanul se gîndi o clipă.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

46

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

XXII

Incercare de fascinare

— Aşa e!

— Şi acest criminal...

— Nenorocita!

— Alice?

— Nu o chiamă Alice, domnule, ci Fanny, fiica bietuluĭ Balcam... şi pe care era cît p'aci s'o iaŭ de nevastă...

Bridard tresări.

Orĭ cît de obicĭnuit era cu schimbările brusce ale lucrurilor în lumea asta, rămase un moment aproape zăpăcit de vorbele pe carĭ le auzia.

Dar n'avu timpul să se lase cuprins de această mirare, pentru că în aceiaş moment cineva sunase, uşa se deschisese cu sgomot şi Ducoudray intră cu părul vîlvoiŭ.

— In sfîrşit te găsesc! esclamă îndreptîndu-se spre Mortimer.

— Ce s'a întîmplat? întrebă acesta spăimîntat.

Căcĭ la vederea bătrînuluĭ ameninţările Fannyĭ îĭ reveniseră de odată în minte, şi presimţirea uneĭ nouĭ nenorocirĭ îĭ coprinse inima.

Ducoudray respiră adînc.

Alergase cine ştie de unde şi era copleşit de osteneală şi de emoţiune.

Işĭ trecu mîna peste frunte şi se lăsă să cază peste un scaun.

— E îngrozitor ce s'a întîmplat, răspunse în sfîrşit revenindu-şĭ încetul cu încetul în fire... Şi ca să viŭ la ora asta să te găsesc aci, înţelegĭ că a trebuit să se întîmple ceva îngrozitor!

— De Edmeea e vorba?

— Da, domnule.

— Unde e? spune! te conjur.

Un zîmbet amar contractă buzele bătrînuluĭ; mînia, furia, o neîmpăcată dorinţă de răsbunare îĭ umfla pietul. Ochiĭ îĭ eraŭ roşiĭ, ca şi arşĭ de lăcrămĭ. Vorba i se îneca în gît şi nu putea să vorbească.

Ceea ce se întîmplase era îngrozitor;

Bătrînul şef de lucrătorĭ sta seara la masă cu Edmeea, cînd cineva bătu la uşă.

Eraŭ nouă ceasurĭ; nu aştepta pe nimenea... se duse să deschiză cu oare-care temere.

Afară, în coridor, găsi pe un om pe care nu-l cunoştea, nu-l maĭ văzuse.

Era un comisionar.

— Ce vreĭ, amice? îl întrebă bătrînul.

— D. Ducoudray?... răspunse comisionarul.

— Eŭ sunt.

— Am o scrisoare pentru d-ta.

— De la cine?

— Nu mi s'a spus.

Şi comisionarul se depărtă, după ce lăsă scrisoarea în mîinile luĭ Ducoudray.

Bătrînul o deschise cu vioiciune, şi de îndată ce citi primele rîndurĭ, îngălbeni. ca un mort.

— Ce e, tată? întrebă Edmeea, care să apropiase.

— Nimic! nimic! răspunse Ducoudray; un vechiŭ prieten al meŭ e foarte bolnav şi trebuie să mă duc să-l văd numaĭ de cît.

— O să mă laşĭ singură?

— Nu voiŭ lipsi mult.

— Nu poţĭ amîna pe mîine?

— Nu, nu să poate!

— Şi nu vreĭ să-mĭ spuĭ cine-ţĭ scrie?

Bătrînul tresări.

— Maĭ tîrziŭ, — zise abia şoptind, — cînd mă voiŭ întoarce.

Edmeea se simţi cuprinsă de un început de nelinişte.

— Cel puţin, zise turburîndu-se acum şi dînsa, nu e vorba de Marta.

— O nu!

— Mă asigurĭ?

— Pe cinstea mea.

— Bine, bine, zise Edmeea cu un zîmbet; e tot ce voiam să ştiŭ. Şi acum, dute maĭ curînd, ca să te întorcĭ maĭ degrabă.

Peste un moment, Ducoudray era în strada Reuilly.

Luă o trăsură.

— Unde mergem? întrebă birjarul.

— Prin bariera de l'Etoile, în comuna Levallois, răspunse Ducoudray.

Birjarul murmură printre dinţĭ o înjurătură şi dete biciŭ cailor ca şi cînd ar fi vrut să-şĭ răsbune împotriva lor.

Eraŭ zece ore şi jumătate cînd trăsura se opri la extremitatea uneĭ strade deşerte, abia luminate în comuna Levalois de la marginea Parisuluĭ.

Ducoudray sări din trăsură.

— Aşteaptă-mă aci, zise birjaruluĭ; mă întorc peste un sfert de ceas.

Şi se depărtă.

Noaptea era neagră, abia se zăriaŭ conturele caselor... strada plină de noroiŭ, în cît cu greŭ se putea înainta.

Ducoudray făcu ast-fel vr'o două-treĭ sute de paşĭ, pînă ajunse în sfîrşit la o casă de o aparenţă murdară, cu un singur cat, şi în jurul căreia domnia o tăcere lugubră.

După ce se orientă un moment, bătrînul intră într'o alee şi sosi ast-fel pe pipăite pînă la loja portaruluĭ.

Deja i se auziseră paşiĭ, căcĭ o lumină străluci de odată prin crăpăturile uşiĭ de jos, şi o voce puternică întrebă!

— Cine-ĭ acolo?

In acelaş timp uşa se deschise şi în prag apăru un colos, cu ochiĭ scînteiătorĭ şi sprîncenile încruntate.

Dar cum zări pe bătrînul Ducoudray, faţa i se însenină.

— A! d-ta eştĭ papa Ducoudray? zise cu blîndeţe. Ce cauţĭ p'aci la ora asta?

— Cum? Nu d-ta aĭ trimis după mine diniaorĭ?

— Eŭ! esclamă colosul; pe cine?

— Un comisionar.

— Pentru ce?

— Ca să-mĭ spună că omul nostru e răŭ de tot...

Faţa bătrînuluĭ se posomorî.

— Hm... zise, — asta nu miroase bine.

— Cum? întrebă Ducoudray.

— Eĭ, negreşit... căcĭ sînt deja cîte-va zile de cînd *Tataatul* a plecat d'acĭ.

Şi nu mĭ-aĭ dat de veste?

— Nu puteam! Inţelegĭ, aşa era ordinul D-luĭ Baudry, şi un proprietar e sfînt pentru portarul săŭ.

Ducoudray plecă fruntea.

— Va să zică, m'aŭ înşelat; m'aŭ atras aci cu o minciună. Dar cu ce scop? Ce interes poate să pretindă ca să fiŭ aci acum?

Bătrînul se opri de odată; o sudoare rece îĭ acoperi fruntea.

Se cutremură.

— Dumnezeule! îngînă; să fie cu putinţă?... A putut cuteza cine-va... A! pe viaţa mea! ar fi actul cel maĭ odios carĭ ar fi putut să-ĭ vină cuĭ-va în gînd. Edmeea... sărmana mea Edmeea!...

Şi fără a maĭ adăoga un cuvînt, făcu un semn de rămas bun colosuluĭ uimit şi se întoarse alergînd la trăsura pe care o lăsase în capătul strădeĭ.

Birjarul îl aştepta moţăind.

Ducoudray îl prinse de braţ şi-l sgudui cu putere.

— Strada Reuilly, 140, îĭ strigă cu un glas sonor, care răsună la urechea adormită a birjaruluĭ ca trîmbiţa judecăţiĭ din urmă.

Strînse frînele cailor şi trăsura plecă în galop.

Dar, or cît îşĭ dete silinţa, nu putu ajunge pînă la miezul nopţiĭ.

Bătrînul nu maĭ ştia ce făcea.

Redobîndise deodată toată elasticitatea tinereţiĭ.

Se repezi în aleea întunecoasă şi de acolo în apartament, chemînd pe Edmeea.

Inzadar!

Nimenĭ nu-ĭ răspunse.

Edmeea dispăruse!

Se sprijini de perete ca să nu cază.

Situaţia îĭ apărea în toată grozăvia eĭ.

Temerile-ĭ se confirmaŭ.

Nu fusese depărtat de cît pentru a se putea răpi maĭ uşor Edmeea.

O disperare mare îl cuprinse.

Dar nu ţinu de cît un moment.

Realitatea îĭ ordona să fie tare.

Se repezi iar în stradă.

Deja sgomotul ce tăcuse, deşteptase pe portar, şi cînd să iasă, îl întîlni faţă în faţă.

— Edmeea! copila mea! esclamă nenorocitul, îndată ce vuzu o fiinţă vie în faţa luĭ.

— N'aĭ găsit-o? întrebă portarul.

— Unde e?

(Va urmă).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 5 Septembre(17 Septembre 1895

5% Renta r. p.	104	Acţ. B. Agricole	232
5% Renta am.	100⅝	Dacia-Romînia	414
5% „ (92—93)	99¾	Naţionala	424
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102⅜	Construcţiî	176
Pensiunî	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	98½	Londra	25.23¾, 21¼
5% „ (1890)	99	Paris	99 85.70
5% Fonc. rur.	94⅛	Viena	209½
6% „ urb.	102½	Berlin	123 40 30
5% „ „	91½	Belgia	99.10
5% „ „ Iaşi	82	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1572	„ C. dep.	6½

— Să săruţi de treî orî pe măgar subt coadă... îî răspunse.

Vezî bine că împăratuluî nu'î plăcu lucrul acesta. Propuse ciobanuluî să'î dea cincî-zecî de miî de leî pentru un iepure, însă ciobanul ţinu morţiş ca împăratul să sărute pe măgar subt coadă.

Impăratul, care voia cu orî ce preţ să pue mîna pe un iepure, pupă măgarul şi ciobanul îî dete îndată iepurele.

Impăratul legă iepurile în desagă şi plecă. Nu făcu însă un sfert de poştă şi răsună un fluer şi numaî de cît iepurile începu să roază sacul şi fugi înapoî.

— Eî bine? ce aî făcut tu, tată? întrebă Domniţa pe împărat îndată ce se întoarse el la palat.

— Ce să'ţî spun, fata mea, răspunse împăratul. Ciobanul e foarte încăpăţînat, cu nicî un preţ n'a voit să'mî vînză un iepure. Fiî însă liniştită, n'are să poată el să scape din celelalte doă încercărî.

Nu trebue să vă maî spun că împăratul nu voi să spue ce'l silise ciobanul să facă.

Seara ciobanul veni la palat cu iepuriî; îî numără în faţa împăratuluî; nicî unul nu lipsea; ministrul de interne îî închise în grajd.

Atuncî împăratul zise:

— Aî deslegat problema întîia. Rămîne acuma s'o deslegî pe a doua.

Bagă bine de seamă, tinere.

Ciobanul ascultă.

— Colo în podul grajduluî am o sută de băniţî de fasole şi o sută de băniţî de linte, îî zise împăratul; lintea e amestecată cu fasolea; dacă poţî să alegî în noagtea asta pe întunerec fasolea de o parte şi lintea de altă parte, atuncî aî cîştigat.

— Bucuros! răspunse ciobanul.

Impăratul chemă numaî de cît pe ministrul de interne şi 'î porunci să închiză pe cioban în podul grajduluî şi să'î aducă luî cheia.

Fiind-că era noapte şi fiind-că nu era vreme de pierdut, ciobanul flueră o dată în fluerul luî de fildeş.

Numaî de cît alergară cincî miî de furnicî carî se puseră pe lucru.

A doua zi împăratul se miră cînd văzu că fasolea era aleasă toată de o parte şi lintea de altă parte; ar fi vrut el să maî cîrtească; însă nu avu în cotro.

Rămînea acum a treia probă.

— La noapte să te ducî la pităria palatuluî—zise el ciobanuluî—şi să mănîncî într'o noapte pîinea coaptă pentru o săptămînă; dacă mîine dimineaţă nu voiŭ găsi nicî o firimitură, îţî daŭ pe fata mea de nevastă.

Chiar în seara aceea ciobanul fu dus la brutărie, care era aşa de înţesată cu pîine, în cît el abia găsi un locuşor gol lîngă uşe.

La miezul nopţiî, cînd dormeaŭ toţî în palat, ciobanul puse fluerul între buze şi flueră.

Numaî de cît alergară zece miî de şoarecî carî se puseră să roază pîinea cu atîta poftă că pînă la ziuă nu maî rămase nicî o firimitură.

Atuncî ciobanul bătu cît putu de tare în uşe şi strigă:

— Daţî'mî iute ceva de mîncare, fiind-că mor de foame.

Impăratul cînd văzu că ciobanul izbutise şi cu a treia încercare, voî să'î facă şicane.

Poruncî să i se aducă un sac în care încăpeaŭ şase băniţe de grîŭ şi strînse mulţime de curtenî în prejurul luî.

Pe urmă grăi ast-fel ciobanuluî:

— Să ne spuî atîtea minciunî pînă cînd veî umplea sacul ăsta, şi atuncî îţî daŭ pe femeea de nevastă.

Ciobanul începu să spuie toate minciunle cîte să pricepu să născocească, însă trecuse ziua jumătate şi sacul era maî mult gol.

— Acum să vă maî spun ceva, zise el ca să scape maî curînd din încurcătură; pe cînd păzeam iepuriî în livadă, a venit la mine Domniţa îmbrăcată tiptil şi ca să-î daŭ un iepure îmî-a dat voie s'o pup o-dată.

Domniţa, care nu se aştepta să spuie el ast-fel de lucru şi prin urmare nu putuse să-î astupe gura, se roşi ca o cireaşă, aşa că împăratul începu să crează că ciobanul nu minţia.

— Nu s'a umplut încă sacul, de şi aî spus o minciună foarte mare... Spune alta acum.... îî zise împăratul.

Ciobanul se ploconi în faţa împăratuluî şi începu să spuie:

— N'a trecut mult după ce a plecat Domniţa şi a venit împăratul îmbrăcat ţărăneşte şi călare p'un măgar. Impăratul venise tot pentru ca să-î vînz un iepure. Cînd am văzut eŭ că Măria Sa ţine aşa de mult ca să aibă un iepure, trebuie să vă spun că am silit pe împăratul să ...

— Destul! destul! s'a umplut sacul! strigă împăratul.

Peste opt zile ciobanul se cunună cu Domniţa.

Al. Dumas.

I. S. Spartali.

Tîrgul cerealelor

Viena, 4 Septembrie 1895

Semnalăm cursurile de azi:

Grîŭ de primăvară	1896	fl. 7.09
Grîul de toamnă	1895	fl. 6 60
Secara de primă-v.	1896	„ 6 35
„ de toamnă	1895	„ 6.01
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„ 4 87
Colza Ian.-Febr.	1896	„ 10.70

Brăila, 3-4 Septembrie 1895.

Grîŭ cantitate 56650 greut 56½—60¾ preţul 6.95—8.30. — Secară cant. 109900 greutate %k—preţul 7—7.90.—Orz cantit. 3600 greutate %k—45 preţul 4.33—7. — Rapiţă cantitate 5400 greut. 50—51 preţul 9.25 -11 45.

Depozit aflat la 2 Septembre

Pe apă: Grîŭ 160000; Porumb 89100; Orz 13850; Rapiţă 2000.

Pe uscat: Grîŭ 278000; Secară 19400; Porumb 52600; Orz 25000; Rapiţă 1100; Meiŭ 1100.

Semaphore de Brăila

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Interviewul D-luî Fleva

Democraţia D-luî Fleva.—Femeia tonină.—Forţele reale şi artificiale ale partiduluî liberal.

Ierî după amiazî D. N. Fleva cu un aer plictisit a intrat la Capşa, să ia o îngheţată.

— Vezî, coane Niculae, cît de mult te iubesc gazetariî; cum te zăresc numaî de cît te înconjoară cu dragoste!—i-am spus după ce un grup de gazetarî l-a înconjurat.

— Da, de cît eŭ nu i-am iubit nicî o dată maî puţin ca acum.

— Noî din potrivă nicî odată maî mult ca acum în ajunul alegerilor generale.

— Alegerî generale!.. Vaî de biata democraţie romînă cum se prezintă în aceste alegerî.

— Care democraţie? Cea liberalo-sturdzistă?

— Democraţia întreagă, liberaliî, liberaliî-conservatorî şi cele-lalte grupărî democratice. Toate aceste grupurî sînt certate şi se mănîncă între ele mereŭ. Un singur merit recunosc guvernuluî, că a ştiut să învrăjbească elementele democratice şi să tragă profiturî marî din această vrajbă.

— Nu e meritul guvernuluî, ci e vina liberalilor; de ce nu-şi daŭ un program maî larg, care ar face posibilă o conlucrare a tuturor grupărilor democratice.

— Ar avea liberaliî un program democratic dar cum să-l susţiî acum Dom'le, cînd reacţiunea te omoară!

— Programul de la Iaşî? Apoî prin acest program liberaliî în şapte anî de opoziţie n'aŭ cîştigat nicî un element tînăr şi de valoare.

— Aceasta e adevărat! Liberaliî sînt ca acele femeî bogate, carî neavînd copiî se asociază între ele ca să moştenească unele de la altele; întocmaî aşa fac femeile tonine.

— Unde sînt tineriî carî acum cîţî-va anî aŭ fost fala liberalizmuluî?

— Numaî forţele artificiale ale partiduluî joacă azî rol; ele conduc azî toată mişcarea liberală din ţară. Forţele reale, —durere,—sînt nevoite să stea la o parte.

***

D. Fleva m'a părăsit apoî. D-sa se va duce la Karlsbad ca să vază pe sora d-sale, care e bolnavă.

Pe baza uneî sentinţe a tribunaluluî din Galaţî, alaltăierî a fost expulzată din Capitală o tînără domnişoară, anume Maria C. Zarlovyska.

Liberarea condamnaţilor din Seghedin

(Corespond. particulară a ziaruluî *Adevĕrul*)

De la unul din puţiniî romînî din Seghedin am primit azî după amiazî următoarele amănunte interesante privitoare la liberarea D-lor dr. Ioan Raţiu, dr. Lucaciŭ şi I. Coroianu:

Iubiţiî noştri martirî ştiaŭ de vr'o săptămînă că vor fi graţiaţî dar, nicî unul dintrînşiî n'ar fi crezut că ordinul de liberare să sosească aşa de vreme.

Erî după amiazî pe la orele două şi jumătate dînşiî se aflaŭ încă în celulele lor, cînd de o dată intră în curtea închisoriî numite *Csillagbörtön* procurorul Iánossy, directorul închisoreî Hatzinger, un grefier şi douî gardianî. Toţî condamnaţiî, zărindu-î de la ferestrele celulelor, s'aŭ mirat de această vizită şi toţî aŭ fost sigurî că se petrece ceva extra-ordinar.

Dînşiî intră în sala de aşteptare şi apoî gardianiî pleacă prin celule invitînd pe D-niî dr. Ioan Raţiu, dr. Lucaciŭ şi Coroianu să se prezinte înaintea procuroruluî.

După cîte-va minute eî intră în sală. Directorul închisoareî, D. Hatzinger citeşte întîiŭ telegrama ministruluî de interne Perczel, prin care li se anunţă punerea în libertate. Apoî procurorul le adresează cîte-va cuvinte făcînd apel la patriotizmul lor ca să înceteze cu agitaţiile în potriva statuluî maghiar.

D. dr. Ioan Raţiŭ cu glas puternic răspunde procuroruluî mulţumind pentru această graţie împărătească şi asigurînd, că atît el cît şi toţî romîniî de sub coroana S-tuluî Ştefan vor fi supuşiî credincioşî aî dinastieî habsburgice. In ce priveşte atitudinea lor politică, vor respecta tot-d'auna legile exixtente şi lupta lor pentru bună-starea poporuluî romînesc o vor continua *ca pînă acum* pe tărîm pur legal. D. Raţiu şi-a încheiat discursul strigînd: Trăiască împăratul Frantz Iosef!

Apoî procurorul şi directorul închisoriî aŭ strîns mîna fie-căruî dintre condamnaţî, iar D. Lucaciŭ a observat în mod ironic:

— Bine că am scăpat de părinteştile D-tale îngrijirî, D-le Hatzinger!

N'aŭ apucat încă să iasă din sala de aşteptare, cînd D-na Raţiŭ cu fiicele, D-na Paulina şi micul Vasile Lucaciŭ, vestiţî de gardian, intră în închisoare şi cu lacrimî de bucurie în ochî îmbrăţişează cu căldură pe aî lor.

Această scenă plină de emoţiî a durat maî multe minute; ea a înduioşat şi pe gardienî, aşa în cît acesta a sărutat de maî multe orî mîna luî Lucaciŭ rugîndu-l să-l ierte dacă a păcătuit ceva în contra luî.

Afacerea sinucideriî luî Iuraşcu

Din Bacăŭ se anunţă, că parchetul local bănueşte, cum-că Iuraşcu nu s'a sinucis, ci a băut stricnina dintr'un pahar cu apă fără să ştie.

In consecinţă parchetul a sechestrat toate hîrtiile ce le-a găsit în locuinţa defunctuluî.

Parchetul instrueşte afacerea în cel maî mare secret.

Sălbateciî de la Filantropia

O nouă barbarie revoltătoare s'a petrecut la unul din spitalele Eforieî.

Un biet ţăran din Ibrianoa-Ialomiţa, anume Vasile Calinescu, în etate de vr'o 55 de anî, venind ierî dimineaţă în Capitală greŭ bolnav, s'a dus la spitalul Filantropia rugîndu-se a fi primit. Bietrul bătrîn, însă, după ce a fost înjurat şi bruscat de intendentul spitaluluî a fost dat afară pe urmă de un sergent.

Obosit de drum şi rupt de durerî, bătrînul s'a culcat în faţa uneî cîrciume lîngă spital, unde după vr'o treî ore a încetat din viaţă.

Din ordinul parchetuluî cadavrul a fost transportat la Morgă.

Distinsul nostru bariton, D. Popovicî, se află de vr'o două zile în Capitală.

Mîine D-sa va pleca la Berlin, unde va cînta vr'o două săptămînî la Operă, apoî va pleca la New-York, unde este angajat pentru stagiunea de iarnă.

Licitaţiuni

In ziua de 4 (16) Octombre 1895 se va ţine licitaţie, atît la direcţiunea generală a telegrafelor şi postelor cît şi la prefectura judeţuluî Dolj şi la sub-prefectura din Băileştî, acel judeţ, pentru darea în antrepriză a transportuluî expediţiuneî şi de călătorî de la Giubega la Bistreţ şi vice-versa, prin comunele Galiciuica, Boileştî, Coveî şi Catane. Aceasta numaî pînă la deschiderea comunicaţiuneî pe calea ferată, iar de la acea dată cursele se vor face numaî de la Băileştî la Bistreţ şi vice-versa.

Licitaţia va fi cu oferte sigilate, carî se vor primi pînă la orele 4 p m precis cînd se vor deschide.

ULTIME TELEGRAME

SIMLA, 4 Septembrie. — Comisiunea anglo-rusească pentru delimitarea graniţeî Pamiruluî s'a dizolvat la 13 Septembrie Se crede că graniţele aŭ fost regulate în mod satisfăcător.

ALEXANDRIA, 4 Septembrie. — Kedivul a sosit.

PARIS. 4 Septembrie.—Lord-primarul părăseşte azî Parisul pentru a se întoarce la Londra

TANGER, 4 Septembrie. — Se semualează 21 de decese holerice.

DANZIG, 4 Septembrie. — Impăratul a sosit aci la 10 ore şi un sfert mergînd direct la Berlin. El e însoţit de cancelarul prinţul de Hohenlohe venit aci din Worki.

Prinţul Henric şi căpitanul d'Arnim aŭ fost numiţî contra-amiralî.

PETERSBURG, 4 Septembrie.— Marele duce moştenitor şi marele duce Alexandru Mihailovicî cu soţia sa aŭ sosit erî la Liban şi aŭ continuat călătoria lor la Odessa.

ROMA, 4 Septembrie.—Papa a primit o deputaţie de notabilî copţî catolicî condusă de episcopul copt Monsenior Gyriliu Macaire şi de notabilul Boghosbey. Eî a venit ca să mulţumească Papiî pentru enciclica sa şi să î aducă ştirî satisfăcătoare asupra mişcăriî întoarceriî copţilor dizidenţî la unitatea catolică.

Papa a anunţat deputaţieî că va institui două episcopate noî pentru copţiî.

CONSTANTINOPOL, 4 Septembrie.—Ştirile de senzaţie date de „Secolo" din Milan care zice că ar exista o ferbere mare în oare-care vilayete din Asia, că în toate părţile ar fi revolte sîngerînde, că casarma din Erzerum ar fi fost incendiată, ce nişte bande armate străbat ţara măcelărind pe musulmanî etc. sînt considerate în cercurile oficiale ca o înşelăciune din partea acestuî ziar, care nu se încearcă pentru prima oară în materie de născocirî turcifobe

SOFIA, 4 Septembrie—Miniştriî Stoilov, Petrov, Mincevicî şi Nadjarov s'aŭ întors azî din călătoria lor de inspecţie în interiorul ţăriî, care a ţinut 18 zile. Eî aduc din aceste inspecţiî impresiunî satisfăcătoare sub toate raporturile.

După propria lor dorinţă nu li s'a făcut nicî o recepţiune.

BERLIN, 4 Septembre.—Witzke, redactor al ziaruluî „Socialistul" a fost arestat.

BRUXELLES, 4 Septembre.— Legea şcolară fiind sancţionată de rege la 13 Septembre, se va publica îndată în Monitor

HAVANA, 4 Septembre. — Spanioliî aŭ confiscat o îmbarcaţie a corăbieî americane Mascota care ducea muniţiunî insurgenţilor.

400 de insurgenţî aî bandeî Sauchez aŭ fost bătuţî de comandantul Annibal. Insurgenţiî aŭ avut numeroşî morţî şi rănîţî.

BORDEAUX, 4 Septembre.—Congresul internaţional al preseî a adoptat toate articolele proiectuluî de Statute ale birouluî central al asociaţiuneî preseî.

Ultima oră

Azî la orele 12 aŭ sosit din Seghedin D-şoarele Veturia şi Tulia Lucaciu împreună cu unchiul lor, D. profesor Serbac. D. dr. V. Lucaciu fiind bolnav a rămas pentru vre-o treî zile în Seghedin de unde va pleca apoî la Budapesta ca să facă băî de pucioasă.

Aseară mica colonie romînă din Seghedin a dat un banchet în onoarea D-nilor Raţiu, Lucaciu şi Coroianu.

Cînd Lucaciŭ a însoţit aseară pe fiicele sale la gară, un mare număr de tinerî ungurî aŭ început a murmura zicînd:

— Păcat că l-a graţiat şi pe acesta!

Poliţia, însă, care se vede că a primit ordine severe ca să împiedice orî ce demonstraţie, a invitat pe tineriî gălăgioşî să se astîmpere.

Starea civilă

Declaraţiunî de căsătorie

D. Barbu A. Minculescu cu D-ra Elena Petru; D. Ion I. Onu cu D-ra Elvira Valcu Stain; D. Nathan Spiegler cu D-ra Ţili Victor; D. Dumitru Gheorghe Simion cu D-ra Maria Bratu Jeanu; D. Dobre Gheorghe Cosma cu D-şoara Anica Alecu Ion; D. Marin Alexandru cu D-na Dumitru Ispas Ion.

SPECTACOLE

Grădina Paţac. — In toate serile reprezentaţiî variate cu program nou.

Grădina Hugo.—Vinerî 8 Septembre 1895. Mare representaţiune comică în beneficiul iubituluî comic d-nu Alex. Friedrich. (Servus Friedel!) Program cu totul nou.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Cursul complect de aritmetică pentru şcoalele secundare de

St. Stoicescu, *profesor la liceul „Lazăr"*

Acest curs se compune din treî volume şi anume:

Lecţiunî de aritmetică practică pentru clasa I-a secundară.

Curs de aritmetică partea I-a, pentru cl. II-a secundară

Curs de aritmetică partea II-a, pentru cl. III secundară.

Se găsesc la principalele librăriî. — Depozit la autor. — Rabat 30 la sută pentru provincie.

***

A apărut de sub tipar, *Metrica versurilor lirice* ale luî Horaţiu de dr. Reinhold Kopke tradusă după ediţiunea V-a de D. George Popa, profesor la liceul Lazăr.

A apărut Gramatica romînă. — Curs mediŭ de G. Ghibanescu, profesor, G Stoinescu şi N. Nicolescu, institutorî la şcoala de aplicaţie de pe lîngă şcoala Normală de institutorî.

***

A apărut convorbirî literare, cu următorul sumar:

Duliu Zamfirescu către Cleobul (poezie).

V. Alexandri. — Scrisorî din aniî 1878-1880.

Petre Popescu. — Problema presimţireî.

Stefan Orăşanu. — Cronica literară, George Bengesco.

Al. Philippide. — D. Hasdeŭ şi Istoria limbeî romane.

Mihail Dragomirescu. — Foî rupte.

***

In editura librărieî H. Steinberg, a apărut Aritmetica pentru clasa I, II, III şi a IV-a primară în 4 volume, de N. Cosăcescu, profesor de matematică la şcoala Normală de institutorî.

***

A apărut în editura librărieî Socec **Prima carte de scriere şi citire, după metoda cuvintelor normale de I. Cionca,** lucrare întocmită după noile programe şi aprobată de comisiunea cărţilor didactice instituită de onor. minister al instrucţiuniî pùblice.

Pentru intuiţiune se află o mulţime de ilustraţiunî, întreţesute în textul acesteî metodice cărţî.